

Con Gà Giống

Hoàng Anh

Người phụ nữ nhà quê khúm núm nộp đơn cho anh cán bộ.

Đợi hoài không thấy anh ta ngó ngang đến tờ đơn, bà mở lời năn nỉ nhưng vẫn không kết quả.

Đã được vài người quen dặn dò trước, đến nước này bà biết là không thể nói suông được mà phải biết điều.

Bà rón rén rút ra tờ giấy bạc để trên bàn, nhưng anh ta vẫn dửng dưng. Bà đưa thêm tờ nữa, tờ nữa, và cứ thế.

Anh cán bộ vẫn bảo rằng anh đang bận, bà phải chờ đợi.

Cuối cùng, bà đưa ra cả một sấp tiền. Lần này thì anh cán bộ ôn tồn giải thích:

- Bác không nên làm thế, đây là nhiệm vụ của cháu, chẳng qua vì cháu đang bận tí thôi, thế mà bác không chịu nghe cho, cứ theo quấy mãi, khiến cháu mất tập trung chẳng làm được gì cả. Thôi thì nhận cho bác vui lòng, và đừng gây rối nữa nhé, còn hàng đồng công việc ấy chứ!

Nói xong anh ta nhanh chóng giải quyết tờ đơn, chỉ mất vài phút là xong.

Trên đường về, bà nghe khát nước khô cổ vì mỗi mồm năn nỉ anh cán bộ lúc nãy, định uống ly trà đá nhưng khi thò tay vào túi thì mới biết mình chẳng còn lại đồng xu nào.

Thì đành chịu khát vậy, có sao đâu, nhưng bà vui hơn hờ trong lòng vì dầu sao cuối cùng thì cũng lo kịp hồ sơ cho con bà đi dự kỳ thi sắp tới.

Bà cũng cảm thấy thâm cảm ơn anh cán bộ thiệt là tốt bụng, hết lòng phục vụ cho dân.

Nhà còn con gà giống, mai một này có dịp, sẽ tặng luôn cho anh ta.

Ồi những người biết lo cho dân, vì dân, bao giờ nhân dân lại không mến yêu họ.

Đọc câu chuyện mà thấy buồn:

1. Tên cán bộ - tiêu biểu tên cáo già Hồ Chí minh cả cái Đảng CS Việt Nam do nó lập ra - khốn nạn đã mất dạy ăn hối lộ còn đạo đức giả! Lời nói ngọt ngào của nó nói lên cả một sự đẽu cáng. Đúng là một thằng lưu manh.
2. Bà già – tiêu biểu cho người dân sống dưới chế độ Cộng Sản – thì hiền lành, nhẫn nại chịu đựng, lại còn khù khờ không ý thức được rằng thằng cán bộ khốn nạn kia đã lợi dụng việc xin đơn để làm tiền mình mà lại còn mang ơn nó.